

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 146/2022-72

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri, s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ, advokát Mgr. Martin Škubla, proti uzneseniam Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 26/20/1000 zo 4. januára 2021, z 28. januára 2021 a z 3. februára 2021 a jej upovedomeniu č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-78 zo 17. marca 2021, proti upovedomeniu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/3 Pz 9/21/1000-11 z 11. mája 2021 a proti oznámeniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000 predloženým nadriadenému prokurátorovi 12. januára 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 19. júla 2021 doplnenou 5. novembra 2021 a 18. februára 2022 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 50 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a 4 a čl. 40 ods. 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), všetko v spojení s čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a s čl. 48 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uzneseniami Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) č. k. VII/1 Gv 26/20/1000 zo 4. januára 2021, z 28. januára 2021 a z 3. februára 2021 a jej upovedomením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-78 zo 17. marca 2021,

upovedomením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/3 Pz 9/21/1000-11 z 11. mája 2021 a oznámením prokurátora špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000 predloženým nadriadenému prokurátorovi 12. januára 2021. Pre prípad vyslovenia porušenia označených práv sťažovateľ požaduje priznať mu náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej doplnení a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odboru Bratislava, špecializovaného tímu Bratislava (ďalej len „vyšetrovateľka“) pod ČVS: PPZ-72/NKA-BA2-2019 z 1. decembra 2020 vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania zločinu podplácania a obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti formou spolupáchateľstva.

3. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní v tejto trestnej veci vykonával prokurátor špeciálnej prokuratúry [REDAKOVANÉ] (ďalej len „namietaný prokurátor“), proti ktorému podal sťažovateľ 8. decembra 2020 námietku zaujatosti pre jeho blízke vzťahy a prepojenia s obhajcami sťažovateľa.

4. O námietke sťažovateľa rozhodol uznesením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-21 zo 4. januára 2021 sám namietaný prokurátor tak, že sa v danej trestnej veci nevyhlásil s odôvodnením, že existencia blízkeho vzťahu nebola preukázaná, obhajcovia zaujatosť nenamietali na už uskutočnených úkonoch a vzťah nie je takej kvality a intenzity, aby mohla byť spochybnená jeho nezaujatosť.

5. Označené rozhodnutie vydané namietaným prokurátorom špeciálnej prokuratúry sťažovateľ napadol sťažnosťou (doplnenou o novú námietku), ktorú zástupca špeciálneho prokurátora špeciálnej prokuratúry uznesením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-43 z 3. februára 2021 zamietol s odôvodnením, že intenzita namietaných vzťahov sa rokmi, od kedy bola blízkosť namietaného prokurátora s obhajcami a s nimi v rámci advokátskej kancelárie spolupracujúcimi advokátmi, značne oslabil a v súčasnosti nedosahovala úroveň, pre ktorú by namietaného prokurátora bolo potrebné vylúčiť z trestného konania.

6. Pred vydaním rozhodnutia o riadnom opravnom prostriedku sťažovateľa poverený riaditeľ odboru ekonomickej kriminality špeciálnej prokuratúry rozhodoval o oznámení, ktoré podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku urobil namietaný prokurátor a o ktorom rozhodol uznesením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-40 z 28. januára 2021 tak, že namietaného prokurátora v tejto trestnej veci nevyhlásil.

7. Vzhľadom na nevyhlásenie namietaného prokurátora špeciálnej prokuratúry sťažovateľ 5. marca 2021 podal generálnej prokuratúre návrhy na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ktorými sa domáhal zrušenia tak uznesenia špeciálnej prokuratúry z 28. januára 2021, ako aj jej uznesenia z 3. februára 2021.

8. Generálna prokuratúra upovedomením č. k. IV/3 Pz 9/21/1000-11 z 11. mája 2021 sťažovateľovi oznámila, že jeho návrhom nevyhovela, a to z dôvodu, že namietané vzťahy neboli spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o nezaujatosti namietaného prokurátora, a vo vzťahu k návrhu na zrušenie uznesenia z 28. januára 2021 uviedla, že hoci dané rozhodnutie vôbec nemalo byť vydané, toto nespôsobilo porušenie zákona v prospech ani v neprospech sťažovateľa, a preto ho nezrušila.

9. Namietaný prokurátor špeciálnej prokuratúry následne sťažovateľa listom z 19. mája 2021 upovedomil, že o doplnenej, resp. novej námietke o jeho zaujatosti, ktorá bola súčasťou sťažnosti proti rozhodnutiu zo 4. januára 2021, nebude konať.

10. Z príloh ústavnej sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ v tejto trestnej veci podaním z 29. januára 2021 požiadal špeciálnu prokuratúru o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku v súvislosti s výkonom prehliadky nebytových priestorov v [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] užívaných sťažovateľom z dôvodu, že táto nebola vykonaná v súlade so zákonom. O závere preskúmania tejto žiadosti špeciálna prokuratúra upovedomila sťažovateľa listom č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-78 zo 17. marca 2021, v ktorom uviedla svoje zistenie, že namietaný postup polície v predmetnej trestnej veci nebol nezákonný, a preto nebol zistený dôvod na prijatie žiadneho prokurátorského opatrenia.

11. Prípisom špeciálnej prokuratúry z 22. júna 2021 bol sťažovateľ vyrozumiený (28. júna 2021), že došlo k zmene v osobe dozorového prokurátora, ktorým sa od 10. júna 2021 stal [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ].

12. Na základe návrhu sťažovateľa podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku generálna prokuratúra uznesením č. k. IV/3 Pz 29/21/1000-12 z 31. augusta 2021 rozhodla, že uznesením špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-67 z 10. marca 2021 (ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľky z 1. decembra 2020 o vznesení obvinenia sťažovateľovi) bol porušený zákon v § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, v § 2 ods. 10 a 12, § 206 ods. 1 Trestného poriadku a v § 326 ods. 1 a ods. 2 písm. c), § 329 ods. 1, 2 a 3, § 233 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 4 písm. a) a § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) a ods. 3 Trestného zákona v neprospech (okrem iných aj) sťažovateľa. Zároveň generálna prokuratúra právoplatné uznesenie špeciálnej prokuratúry z 10. marca 2021 zrušila a zrušila aj „*chybné konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo*“ vrátane uznesenia vyšetrovateľky z 1. decembra 2020 o vznesení obvinenia. Rovnako generálna prokuratúra týmto rozhodnutím zrušila aj ďalšie rozhodnutia vyšetrovateľky a špeciálnej prokuratúry, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzovali, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Vyšetrovateľke generálna prokuratúra prikázala, aby o veci znovu konala a rozhodla.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti a jej doplneniach uviedol rozsiahlu argumentáciu spočívajúcu v uvedení tak skutkových, ako aj právnych dôvodov, z ktorých vyvodil arbitrárnosť napadnutých rozhodnutí (uznesení, upovedomení a oznámení) špeciálnej prokuratúry, ako aj generálnej prokuratúry. Tieto považoval za nedostatočne odôvodnené, celkovo nesprávne a ústavne neudržateľné.

14. Podrobne uviedol, v čom videl dôvodnosť ním podanej námietky zaujatosti namietaného prokurátora špeciálnej prokuratúry v jeho trestnej veci, ako aj to, prečo považoval zákonnú podmienku včasného podania námietky zaujatosti za splnenú.

15. Sťažovateľ poukázal na reakciu namietaného prokurátora špeciálnej prokuratúry na námietku smerujúcu proti jeho osobe, z ktorej (reakcie) bolo zrejmé, že výberom jazykových prostriedkov prezradil, že je emotívne zainteresovaný, a to spôsobom, ktorý vylučuje jeho nezaujatosť. Podľa sťažovateľa bolo zrejmé, že jeho procesné podania vybavoval zjavne zaujatý (namietaný) prokurátor špeciálnej prokuratúry, ktorý mal diskvalifikujúci pomer k obhajcom, čo sa prejavilo aj vo výbere jazykových prostriedkov v jeho písomnom prejave.

16. Napadnuté rozhodnutia sú podľa sťažovateľa z hľadiska záverov v nich obsiahnutých – ústavne neudržateľné, pretože zjavne vybočujú z rámca racionálneho uvažovania o skutkových okolnostiach, ktoré sú predmetom úvah (v nich obsiahnutých) nad takýmto skutkovým dejom, a teda sú nesprávne.

17. Podľa sťažovateľa prokurátor má vystupovať nestranne a nezaujato, aby bolo okrem iného zaručené, že sa budú zisťovať okolnosti tak v prospech, ako aj v neprospech sťažovateľa, a v dôsledku zaujatosti namietaného prokurátora k obhajcom výkon obhajoby nemohol byť účinný.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

18. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 50 ods. 2 a 3 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 a 4 a čl. 40 ods. 2 a 3 listiny, všetko v spojení s čl. 6 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. b) a c) dohovoru a s čl. 48 ods. 1 a 2 charty uzneseniami špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gv 26/20/1000 zo 4. januára 2021, z 28. januára 2021 a z 3. februára 2021 a jej upovedomením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-78 zo 17. marca 2021, upovedomením generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Pz 9/21/1000-11 z 11. mája 2021 a oznámením prokurátora špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000 predloženým nadriadenému prokurátorovi 12. januára 2021, ku ktorému malo dôjsť ich nedostatočným odôvodnením a ich arbitrárnosťou.

19. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

20. Jedným z dôvodov odmietnutia návrhu (ústavnej sťažnosti) je podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde môže byť jeho zjavná neopodstatnenosť. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

21. Ústavná sťažnosť sťažovateľa jednoznačne smeruje proti rozhodnutiam (uzneseniam, upovedomeniam a oznámeniu) týkajúcim sa výlučne konania o námietke zaujatosti konkrétneho

prokurátora špeciálnej prokuratúry (namietaného prokurátora) ako prokurátora vykonávajúceho dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní alebo proti rozhodnutiam, ktoré tento namietaný prokurátor ako zaujatý vydal, avšak ktorý, ako to vyplýva z ústavnej sťažnosti, jej doplnení a jej príloh, od 10. júna 2021 už túto „funkciu“ tzv. dozorového prokurátora v trestnej veci sťažovateľa nevykonáva. Navyše, uznesením generálnej prokuratúry (resp. generálneho prokurátora Slovenskej republiky) č. k. IV/3 Pz 29/21/1000-12 z 31. augusta 2021 bolo zrušené aj rozhodnutie vyšetrovateľky z 1. decembra 2020, ktorým bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie a aj ďalšie rozhodnutia vyšetrovateľky a špeciálnej prokuratúry, ktoré na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzovali, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

22. Ústavný súd považuje v danej veci tieto okolnosti za podstatné a rozhodujúce pre ďalšie skúmanie opodstatnenosti domáhania sa ústavnej ochrany namietaného porušenia označených základných práv sťažovateľa podľa ústavy a listiny, ako aj jeho práv podľa dohovoru a charty.

23. Je zjavné, že ešte pred podaním aktuálnej ústavnej sťažnosti (19. júla 2021) prestal byť namietaný prokurátor v predmetnej trestnej veci činný a tzv. dozorovým prokurátorom sa stal iný prokurátor špeciálnej prokuratúry a v priebehu konania pred ústavným súdom bolo obvinenie sťažovateľa zrušené. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že sťažovateľovi sa prípadným rozhodnutím ústavného súdu o jeho ústavnej sťažnosti už nemôže nijako vylepšiť jeho právna pozícia. Zmenou v osobe dozor vykonávajúceho prokurátora a následné zrušenie obvinenia sťažovateľa a tým aj ďalších s tým súvisiacich rozhodnutí v tomto trestnom konaní sa stratila väzba medzi namietaným porušením práv sťažovateľa a jeho reálnou právnou situáciou v predmetnom trestnom konaní.

24. Poukazujúc na svoju judikatúru (pozri napr. sp. zn. IV. ÚS 242/08, II. ÚS 216/2017, I. ÚS 142/2019, I. ÚS 347/2019, I. ÚS 404/2019), ústavný súd v takom prípade považuje ústavnú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú, pretože v danej veci eventuálne vyhovie návrhu by v súčasnosti nemalo vo vzťahu k namietanému konaniu žiadnu relevanciu. Vzniknutá situácia je v teórii a praxi ústavného súdnictva označovaná výrazom „*mootness*“ (pozri Barron, J., Dienes, C.: *Constitutional Law*. 4. vyd., St. Paul 1995, s. 83 – 85) alebo ako nedostatok podmienky bezprostredného a trvajúceho zásahu (napr. v praxi Spolkového ústavného súdu SRN „*unmittelbare und gegenwärtige Betroffenheit*“; k tomu napr. K. Schleich: *Das Bundesverfassungsgericht*. 3. vyd., München 1994, s. 142150), t. j. stav, keď už „spor“ (v tomto prípade výkon dozoru nad zákonnosťou prípravného konania namietaným prokurátorom) skončil alebo bol vyriešený inak, a so zreteľom na princíp minimalizácie zásahov do právoplatne skončených konaní a hospodárnosť konania už nemá ďalší zmysel v konaní v danej veci pokračovať.

25. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel v okolnostiach tohto prípadu k názoru, že za danej situácie sa námietka porušenia základných práv sťažovateľa posunula do výlučne akademickej roviny a v takýchto prípadoch sa teória i prax ústavných súdov vyhranene prikláňa k odmietnutiu v takejto veci rozhodovať (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky z 8. septembra 1999, sp. zn. IV. ÚS 122/99, publikované v *Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu*, zväzok č. 15, uznesenie č. 56, str. 315 a nasl. alebo uznesenie IV.ÚS 227/17 z 31. októbra 2017), pretože tu chýba možnosť bezprostredného a trvajúceho zásahu, ktorý by mohol mať vplyv na pozíciu sťažovateľa. Ak je sťažovateľom namietaný zásah do jeho ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv alebo slobôd, potom musí byť tento zásah výrokom

meritórneho rozhodnutia ústavného súdu odstrániteľný, avšak v danej veci táto podmienka splnená nie je, pretože nevyhovujúci stav, ktorý viedol (bol podnetom) k podaniu ústavnej sťažnosti, už v čase pred jej podaním pominul (zmenou v osobe dozorového prokurátora) a v priebehu konania pred ústavným súdom sa pominutie nevyhovujúceho stavu umocnilo ďalšou skutočnosťou – stratou procesného postavenia sťažovateľa ako obvineného.

26. Aj napriek tomu, že ústavná sťažnosť podľa čl. 127 ústavy plní okrem funkcie subjektívnej ochrany základných práv a slobôd do značnej miery i funkciu objektívnu, ani táto skutočnosť nemôže znamenať, že by ústavná sťažnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby mohla v zmysle uvedeného opodstatnene smerovať proti neaktuálnym a už netrvajúcim zásahom orgánu verejnej moci do jej základných práv alebo slobôd, teda takým zásahom, ktorých tvrdené negatívne dopady vo vzťahu k sťažovateľovi nemohli už v čase predbežného prerokovania sťažnosti pretrvávajúť a vyvolávať v osobnej sfére sťažovateľa ujmu.

27. Nie je pritom rozhodujúce, ako tvrdí sťažovateľ, že napadnuté rozhodnutia boli vydaním uznesenia generálnej prokuratúry z 31. augusta 2021 zrušené z iných dôvodov ako tých, pre ktoré sa obrátil na ústavný súd so svojou ústavnou sťažnosťou. Táto skutočnosť je pre posúdenie ústavnej sťažnosti irelevantnou, pretože tzv. „*mootness*“ situácia nastáva aj v prípade, ak dôjde k vyriešeniu „sporů inak“, v tomto prípade to bolo už spomenutou zmenou osoby tzv. dozorového prokurátora a následnou stratou procesného postavenia sťažovateľa ako obvineného.

28. Z tohto dôvodu ústavný súd neakceptoval ani tvrdenie sťažovateľa, že zásah do jeho práv namietaný ústavnou sťažnosťou v trestnom konaní do istej miery naďalej pretrváva. Aj napriek tomu, že samotné trestné konanie pokračuje (tzv. trestným stíhaním vo veci) a vyšetrovateľka bude o podozrení voči sťažovateľovi ďalej konať a rozhodovať, je zrejmé, že v danej chvíli tzv. dozorovým prokurátorom nie je ústavnou sťažnosťou namietaný prokurátor. Právne bezvýznamným je aj tvrdenie sťažovateľa, že [REDAKOVANÉ] (aktuálny dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonávajúci prokurátor špeciálnej prokuratúry) je podriadený namietanému prokurátorovi. Ak aj nadriadený prokurátor má viacero právnych možností (sťažovateľ uviedol ako príklad: aprobáciu, pokyny, a iné), ktorými môže zasiahnuť do činnosti podriadeného prokurátora, čo podľa sťažovateľa znamená, že namietaný prokurátor bude mať reálnu možnosť zasahovať do priebehu trestného stíhania, ide o ničím nepodložené hypotetické tvrdenie, ktoré ústavnému súdu v danom čase v rámci aktuálnej ústavnej sťažnosti neprináleží skúmať.

29. Napokon pokiaľ ide o obavu sťažovateľa, že sa namietaný prokurátor v budúcnosti opätovne stane dozorovým prokurátorom, a ak by sa tak stalo v priebehu trestného stíhania vo veci, sťažovateľ by nemal k dispozícii žiaden účinný opravný prostriedok, ktorým by jeho zaujatosť v danej pozícii mohol napadnúť, podľa názoru ústavného súdu táto obava nie je spôsobilou privodiť iné rozhodnutie o ústavnej sťažnosti, ako je to, ktoré ústavný súd prijíma v danej chvíli, keďže znova ide o dohad sťažovateľa nachádzajúci sa v teoretickej rovine. Navyše, o obdobnej námietke sťažovateľa už ústavný súd konal a rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 26/2022-27 z 20. januára 2022, v ktorom jasne a zreteľne uviedol, za akých okolností a akým spôsobom bude môcť sťažovateľ pri vzniku takejto situácie účinne uplatniť ochranu svojich základných práv.

30. Pre rozhodnutie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo rozhodujúce, že v čase podania ústavnej sťažnosti a ani v čase rozhodnutia o nej nedochádzalo zo strany orgánu verejnej moci k neprípustnému zásahu do základných práv sťažovateľa.

31. S prihliadnutím na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

32. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie (priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom), rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 9. marca 2022

Miloš Maďar
predseda senátu